

ÉJSZAKÁK

Voltak idők, mi van ezzel és azzal,
amikor a szavak suttogása nem volt elég.
Az emlékek polcán ott hever a rosszízű nyár,
hiába kutatod a kamrában, sehol nem találsz helyét.
Bizonyára korán véget ért a váratlan köddel,
és mérhetetlen sötétségbe sodorta a szél.
Egy hang sem lehet elég, mi van ezzel és azzal,
és gyorsabban fogynak az órák.

4 ÜZENET

Senki nem kiáltott fel a nyáron
Forró szobákban teltek a napok
Benyitott az éjszakák levegőtlen folyosóira
Egy sárkány vándorolt át a hanghidakon
Ragyogott a pikkelye és a farkát húzta maga után
A zokogó parkokban ijesztgette a patkányokat

A domboldaltól távol elakadt az utcákon
Nevetés csapott át a kanyargó folyón
A város kupolái alabástromban remegtek
És a déli külvárosok szélén a zsaruk
A kiszáradt fűben megtalálták a nyomát

MINDEN DOLGOK

5

Csíkos kígyók kúsznak ránk
A madarak ideges sikolya
Elcsendesíti a szökőkutakat és a gyümölcsösöket
Megtalálták suhogó szárnyaikat
Alászállnak az égből
Akkor én és akkor én
Eltörlöm a kerti séták mosolyát
Sólymot nevelek a fiókából
Tarantulák és méhek között
Akkor én és akkor én
Elfelejték minden siránkozást.

(Kakuk Tamás fordításai)